

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 15.IX 1965.

Vijeće: dr Ernest Vajić, Gabro Badovinac, dr Branko Jakaša

Prijevoz željeznicom - Carinjenje robe - Željezničko transportno poduzeće na čijem se teritoriju moralo vršiti usputno carinjenje robe, nije dužno voditi brigu da se roba carini u određenoj stanici, ako vagon nije od drugog željezničkog transportnog poduzeća upućen preko te stanice - Ovo osobito nije dužno ako je odnosni vagon bio prikopčan u kompoziciju vlaka koji ne prolazi preko stanice određene za carinjenje - Ponuda željezničkog transportnog poduzeća da dobrovoljno isplati dio zahtjeva imaoća prava, ne znači i njegovu pravnu obvezu da nadoknadi štetu u smislu tužbenog zahtjeva

Tužitelj je primalac robe, a tuženik je željezničko transportno poduzeće. Tužitelj navodi da je dao na prijevoz na željezničkoj stanici Rijeka za uputnu stanicu Loznica pošiljku od 155 bačava kemikalija. Kako carinjenje nije moglo biti obavljeno na Rijeci, to je tužitelj propisao u tovarnom listu da se carinjenje izvrši kod carinarnice u Zagrebu. Željeznička stanica Zagreb nije postupila po tom naredjenju, već je pošiljku uputila u Loznicu. Na taj način je carinjenje moralo biti izvršeno u Loznici, što je dovelo do povećanih troškova, jer su carinici i službenici tužiteljevi morali automobilom putovati u Loznicu radi carinjenja robe. Tuženik se protivi tužbenom zahtjevu, prigovarajući da je promašena pasivna legitimacija. Prigovorio je i visini štete. Ističe da se na njegovom području ne nalazi ni otpravna ni usputna stanica, te da na tovarnom listu nije bila nalijepljena propisana carinska listica iz koje bi bilo uočljivo da se carinjenje mora izvršiti u Zagrebu. Željeznička stanica Rijeka ekspedirala je pošiljku tranzitnim vlakom koji uopće ne prolazi kroz Zagreb nego preko stanice Klara. Osim toga ističe tuženik da je dobrovoljno pristao da snosi troškove putovanja službenika u visini troškove brzog vlaka od Zagreba do Loznice i natrag, ali da je to tužitelj odbio.

Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev.

Drugostepeni sud je odbio tužiteljevu žalbu, prihvaćajući uglavnom razloge prvostepene presude.

Iz obrazloženja:

Nesporno je medju strankama da je predmetni vagon bio prikopčan uz vlak koji je bio sastavljen od vagona

određenih za takve uputne stanice da prolazi prijevoznim putem koji mimoilazi zagrebačke kolođvore radi rasterećenja zagrebačkog željezničkog čvora. Zbog toga stanica u Klari, kao tranzitna stanica, nije bila dužna da pregledava tovarne listove pošiljaka takvog vlaka, utoliko više što tužitelj nije utvrdio da je bilo koja pošiljka u navedenom vlaku bila određena za tu stanicu, ili da je s tim vlakom bila na toj stanici vršena tekva manipulacija da je službenik te stanice došao u priliku da pregledava odnosno tovarne listove. Zbog toga tuženik opravdano ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, jer tužitelj nije dokazao da se na tuženičovu teritoriju desio takav događaj ili propust na kojem bi on osnovano mogao utemeljiti zahtjev svoje tužbe.

Tužitelj ne može osnovano temeljiti svoj zahtjev ni na činjenici da je tuženik u toku reklamacionog postupka nudio djelomičnu naknadu štete. On je to učinio preko svoje dužnosti da bi se riješilo sporno pitanje i izbjegla parnica. Kad je tužitelj odbio ponudjenu mu naknadu prijevoznih troškova u iznosu koji odgovara željezničkoj vozarini za dvije karte brzog vlaka do Loznice i natrag i tražio naknadu za prijevoz taksijem, onda je po mišljenju ovog suda tuženik opravdano odbio svaku naknadu štete i istakao prigovor promašene pasivne legitimacije.

M.S.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 30.IX 1965.

Vijeće: Zvone Rihtman, dr Tomislav Hramustek, dr Branko Jakaša

Povreda lučkog radnika na brodu - Za primjenu HTZ mjera na brodu povodom ukrcanja odnosno iskrcanja tereta uz brodarku odgovara i radna organizacija čiji je član povrijeđeni radnik

Prilikom rada na brodu jedan lučki radnik /u ovom sporu tužitelj/ pao je u brodsko skladište, jer prema njegovim navodima nije bila razapeta zaštitna mreža koja je inače propisana. On tuži brodarku za naknadu štete.

Drugostepeni sud koji je rješavao ovaj spor medju ostalim zauzeo je i slijedeće stajalište:

Ovaj Viši privredni sud ustraje kod pravnog stajališta zauzetog i iznesenog u ukidnom rješenju 61-124/65-2 od 15.IV 1965. te utvrđuje postojanje odgovornosti brodarka, tj. tuženika u ovom sporu na osnovi tamo citiranih propisa. Ovim medjutim ovaj sud nije izrekao da odgovornost za nesreću na radu zbog propusta HTZ mjera u smislu citiranog Pravilnika tereti isključivo brodarku. Suprotno tome oštećenik može svoje pravo ostvari-